

Mangfold må sikres gjennom andre tiltak

TEKST

Erling Rognli

PUBLISERT 5. juli 2010

DEBATT: PROFESJONSSTUDIET

Debatten rundt opptaksordninger til profesjonsstudiet i psykologi har gått lenge. Rognli peker på at et integrert utdanningsløp vil befeste psykologstudiets identitet som et klinisk profesjonsstudium.

Studentene i Bergen har stilt seg svært negative til å legge om opptaksordningen for profesjonsstudiet slik det har blitt gjort i Oslo. Faren for manglende heterogenitet i studentmassen trekkes frem som den viktigste begrunnelsen for å beholde dagens ordning. Dette er i høyeste grad et problem allerede, særlig når det gjelder kjønn.

Jeg stiller meg likevel tvilende til at den ene eller den andre opptaksordningen har noen vesentlig betydning for denne problemstillingen. Foreløpig ser det ikke slik ut ved UiO. Det finnes flinke folk i alle samfunnslag og grupper. Utfordringen er heller å få dem til å søke profesjonsstudiet i utgangspunktet, uansett hva slags inntaksordning man har.

Et seksårig studieløp er viktig for å videreutvikle profesjonsstudiene, og for å tydeliggjøre og befeste studiets identitet som et klinisk profesjonsstudium. Jeg er trygg på at vi i de kommende årene vil se forbedringer av studiets innhold og utforming som utnytter de mulighetene som ligger i et seksårig integrert løp. Å kritisere det første året i UiOs nye ordning for å være for likt årsheten er derfor forhastet. Jeg tror også at mine studentkolleger i Bergen overvurderer hvor trygt profesjonsstudiet står. Fra utdanningsbyråkratiet er det et sterkt driv mot standardisering av studier. De fleste er enige om at den norske modellen for psykologutdanning er god, og verdt å bevare. Et seksårig løp står tryggere sammen med andre kliniske profesjonsutdanninger, og er derfor også et fagpolitisk mål.

Innenfor tekniske og naturvitenskapelige fag har fagforeningen Tekna vært aktive i arbeidet med å trekke flere jenter til faget. Jeg har tiltro til at også Psykologforeningen vil komme sterkt på banen for å motvirke ensretting av profesjonen.

erognli@gmail.com

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 47, nummer 7, 2010, side

TEKST

Erling Rognli